

[PRZYTACZOWAĆ *vb impf*

3 sg m praet przytączował.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

*Odnosić do czegoś jakąś treść, twierdzić, że wypowiedź dotyczy czegoś [co do czego]: Bo wiemy iako Szatan nie mogąc zágubić/ y poważności fłowá Bożego zátraćić/ tedy go ináczey przytączował do czego inżzego á niżeli było nápińáne. *GilPos* 46 (*Linde s.v. przytoczyć*).*

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.

AĆ